

Upijanie się jest powszechnym zjawiskiem u młodzieży i młodych dorosłych. W tej grupie jest ono główną przyczyną poważnych urazów i zgonów. Ponadto skutkuje innymi negatywnymi konsekwencjami, jak uzależnienie, zaburzenia funkcji poznawczych i społecznych czy problemy zdrowotne. Okazuje się, że pomimo powszechności tego zjawiska jego definicje są różne. Różne również są miary, na podstawie których stwierdza się stan upojenia. Staje się to ograniczeniem w porównywaniu prac badawczych na ten temat. Dotyczy to nie tylko samego faktu upijania się, ale również czynników ochronnych i ryzyka, co jest ważnym aspektem badanego zjawiska.

Większość krajowych i istotnych światowych organizacji stworzyło definicje opisujące stan upojenia czy [picia ryzykownego i szkodliwego](#). Niemniej porównując je można zauważyć niespójność co do ilości wypitego alkoholu, który uznany jest za wprowadzający w stan upojenia, część nie uwzględnia częstotliwości wprowadzania się w taki stan, niektóre nie wprowadzają rozróżnienia między płciami, większość nie wprowadza zmiennej jaką jest czas, w którym dana ilość alkoholu zostaje przyjęta. Dyskusyjnym jest również termin „standardowa dawka alkoholu”, która różni się z zależności od kontynentu czy kraju.

Przeprowadzono badanie, które polegało na przeglądzie literatury z okresu między 1 stycznia 2006 roku a 31 grudnia 2015 roku. Wybrano taki okres ze względu na obserwowalną zmianę trendów używania alkoholu w ostatnich latach, więc chciano stworzyć bazę porównawczą, która umożliwi bardziej szczegółową analizę owych zmian. W późniejszym czasie wstępnie rozszerzono przegląd literatury o okres od 1 stycznia 2016 roku do 30 kwietnia 2020 roku. Istotną kwestią było także określenie słów kluczowych, według których literatura była przeszukiwana. Większość analizowanych badań była badaniami podłużnymi bądź przekrojem poprzecznym, a dane były zbierane w ankietach samoopisowych albo wywiadach osobistych (twarzą w twarz lub telefonicznie). Przedmiotem badań w zakwalifikowanych artykułach musiało być upijanie się, obserwacja i analiza czynników ryzyka i czynników chroniących, a ankietowanymi miały być osoby między 15. a 24. rokiem życia. Następnie wyłonione artykuły zostały poddane przeglądowi.

Większość badań pochodziła z Ameryki Północnej i Europy, następnie z regionu Azji i Pacyfiku, Ameryka Południowa była reprezentowana tylko przez Brazylię, a z Afryki nie włączono żadnych badań. Przy użyciu słów kluczowych wyodrębniono 1567 pozycji, ale po uwzględnieniu kryteriów do przeglądu włączono 375 badań, a w ostatecznym przeglądzie wzięły udział 173 artykuły.

W większości włączonych badań uznano, że przyjęcie jednorazowe „5 i więcej standardowych dawek alkoholu” wskazuje na stan upicia się. Niemniej w Ameryce Północnej standardowa dawka zawiera więcej gramów czystego alkoholu niż w reszcie świata. Około jedna czwarta badań uwzględniła niższą dawkę alkoholu dla kobiet, co może skutkować błędnie uznawaniem kobiet za nadmiernie pijące choć ich użycie alkoholu nie przynosi innego rodzaju negatywnych skutków. Dyskusyjną kwestią jest różnorodność przyjętych okresów, w których badani mieli przypomnieć sobie sytuacje picia alkoholu i jego ilości. Zaobserwowano również, że przeprowadzane badania zupełnie nie uwzględniają zmiennych fizjologicznych, jakimi są waga, wzrost i tempo metabolizowania alkoholu.

Przeprowadzona analiza skłania do ciekawych refleksji w kontekście przeprowadzanych badań oraz pokazuje ważne kierunki, w którym mogłoby iść ich ujednolicanie, aby wyniki można było przełożyć na praktykę. Tym istotniejsze się to wydaje, ponieważ dotyczy młodzieży i młodych dorosłych.

Źródło:

Hasselgard-Rowe J., Senczyna A., Broers B., Haller D.M., [Heterogeneity of definitions and measurements of binge drinking in research on adolescents and young adults](#), Drug and Alcohol Dependence, vol. 241, 1 December 2022.